

CITATELJI! Prosimo, pogledajte na številke poleg naslova za dan, ko Vaša naročnina poteče. V teh časih splošnega povišanja cen, potrebujete list Vaše sodelovanje. Skušajte imeti naročnino vnaprej plačano.

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

Registered as Second Class Matter September 25th, 1940 at the Post Office at New York, N. Y., under Act of Congress of March 3rd, 1879.

No. 98 — Štev. 98

(Telephone: CHelsea 3-1242)

NEW YORK, TUESDAY, MAY 19, 1942 — TOREK, MAY 19, 1942

VOLUME L — LETNIK L

AMERIKANCI PRIHAJAJO NA IRSKO

ZE VEČ DNI SE V NEKEM IRSKEM PRISTANIŠČU IZKRCUJEJO AMERIŠKI VOJAKI, KI SO SE PRIPELJALI Z NAJVEČJIM KONVOJEM V SEDANJI VOJNI TER SKLADAJO TANKE, TEŽKE TOPOVE IN DRUGI VOJNI MATERJAL. — KONVOJ JE PREVOZIL ATLANTIK, NE DA BI IZGUBIL LE ENO LADJO

Konvoj so spremljale ameriške in angleške bojne ladje in pot je peljala največ skozi gosto meglo.

Ko je bil z dvigalom postavljen na pomol prvi tank, je vanj splezal sergent Charles Burns iz Woodhaven, L. L., ter ga je po kratkem pregledu pognal ter se z njim odpeljal s pomola. Nato so iz parnika prihajali nadaljni tanki in v nepregledni vrsti vozili za prvimi.

Koliko vojakov se je pripeljalo s tem konvojem, iz vojaških razlogov ni bilo povedano, toda rečeno je samo, da je to največji konvoj, ki je prišel čez Atlantik v Evropo.

Takoj, ko se je izvedelo, da je prišel velik konvoj na Irsko, je javnost na obeh straneh Atlantika pričela ugibati o tem, da bo mogoče v kratkem odprta druga fronta. O tem seveda vedo samo nekateri višji ameriški in angleški častniki.

Vendar pa človeku ni treba imeti posebnega vojaškega znanja, da ne bi mislil na drugo fronto, kajti, da bi ameriški vojaki prišli v Anglijo samo za to, da bi nadomestili angleške vojake, da bi šli na kako drugo fronto onstran morja, kaj takega ni mogoče domnevati. Angleži imajo v severnem Ulsterju na Irskem otoku dobre vojake, ki so šli skozi peklenški ogenj v Dunkirku in se še dalje vežbajo. Ravno tako tudi ameriški vojaki s parnika odhajajo naravnost na vežbanje, ki ima za cilj izvežbati vojake z morja v pasti v sovražnikovo deželo.

Vojaki pa niso smeli skladati tankov in niti pomagati civilnim pristaniškim delavcem pri skladanju, ker to preprečujejo pravila unija pristaniških delavcev.

Lahki in srednje teški tanki ropotajo skozi male obrežne vasi in obal se kar trese pod njimi. Med tanki drdrazjo zelo g'beni protitančni topovi.

Z vojak je prišel tudi oddelek bolničark, katerim na čelu so s činom poročnika Helen Aikens iz Sommerville, Mass., Betty Eagen iz Natick, Mass., Helen Rocque iz Lexington, Mass., in Katherine Hough iz Concord, N. H.

Zadnji je prišel s parnika vojak z bergljami. Bil je sergent Galen Quinn iz Sturgis, S. D., ki je rekel: "Rekli so mi, da morem ostati zadej, dokler mi ne ozdravi zlomljen gleženj, toda nisem se mogel zdržati, da ne bi šel za svojimi tovariši."

Na 2400 milj dolgi vojni so bojne ladje skrbno pazile na transportne parnike, da jih ne bi napadle sovražne podmornice. Bojne ladje in bombniki so na celi poti vrgli brez števila globlinskih bomb in na vsakem kraju, kjer so domnevali, da bi mogla prežati kaka podmornica. Te bombe se razlete s tako silnim pokom, da se strese vsaka ladja v razdalji 5 milj od kraja razstrelbe. Z vso gotovostjo se more domnevati, da je bila maksičata sovražna podmornica na ta način potopljena.

Na ameriški konvoj ni bil oddan noben torpedo in tudi noben sovražni bombnik ni nanj metal bomb.

SRDITI BOJI V RUSIJI

Ne oziraje se na velikanske izgube na tankih in topovih prehajajo Nemci z enega protinapada na drugega, toda rdeča armada neprestno prodira dalje. Silovitost stalno narašča, ko feldmaršal Fedor von Bock pošilja v boj vedno večje število tankov.

Na nekem primeroma majhnem prostoru se je 150 nemških tankov, ki so vlekli za seboj oklepne vlačilne vozove z infanterijo, skušalo prebiti do oblegane nemške postojanke. Spočetka so sicer nekoliko napredovali zaradi močnih oklopnih plošč, toda ruski artilerijski ogenj jih je vstavil. Skoraj polovica njih je bila zdrobljena v prah.

Na nekem drugem kraju so Nemci napadli z 18 tanki, od katerih jih je šest uničil ogenj iz ruskih protitančnih topov. Nemci pa so še vedno napadali in z vedno večjim številom tankov. Napadli so 14-krat, toda dosegli niso ničesar. Na koncu bitke je na bojišču ležalo 43 razbitih nemških tankov.

Nemci se v teh bojih tudi poslužujejo svojih padalnih čet.

Podmornica odpeljala zlato s Corregidorja

Sedaj šele je mornariški department sporočil, da je neka ameriška podmornica, ki je posadki na Corregidor pripeljala vojaške zaloge, odpeljala več ton zlata in srebra in raznih dragocenosti, ki so bile last Amerikancev in Filipincev.

Vse to se je zgodilo zelo tajno in v zelo dveh dneh, da so vse spravili na podmornico pri Corregidorju. To skrajno nevarno delo je opravil poveljnik podmornice commodore Fr. W. Fenno, ki je zato prejel odlikovanje Distinguished Service Cross, vsi ostali častniki in mornarji podmornice pa so dobili srebrno zvezdo.

Prevoz dragocenosti s e je prišel v decembru pod nadzorstvom ameriškega visokega komisarja na Filipinih, Francis B. Sayresa. Izdal je povelje, da naj bodo vse dragocenosti iz Manile prepeljane na Corregidor. Zbral je veliko množino zlata, srebra, raznih dragocenosti in denarja.

Vsako noč, ko je japonska

artilerija streljala, so majhni čolni prevažali dragocenosti 20 milj daleč iz Manile na Corregidor. O vseh dragocenostih je bil sestavljen natančen seznam. Zapisali so tudi številke ameriških bankovcev, na kar so bankovce zažgali. Ta prevoz je bil vstavljen v božičnem tednu, ko so Japonci Manilo zavzeli.

3. februarja je na poziv Fenno prišel s svojo podmornico in jo zasidral na južnem koncu Corregidorja, kjer so na njo naložili dragocenosti. Podmornica je nato odpeljala v Pearl Harbor, kjer so bile dragocenosti prenešene na neko križarko, ki je te dni dospela v San Francisco.

KRIŽARKA "PRINZ EUGEN" ZOPET BOMBARDIRANA

Angleško zračno ministrstvo je naznanilo, da so angleški letalci, ki so tri mesece iskali nemško težko-10.000 tonsko križarko Prinz Eugen, v nedeljo proti večeru zasledili križarko ob norveški obali in so se z njo takoj spustili v boj. Sporočili so, da je bila križarka zelo poškodovana.

Križarka je najbrže hotela zopet priti v kako nemško pristanišče iz Trondheima, kamor se je zatekla, ko je poškodovala neka angleška podmornica.

Križarko so spremljali štiri ruski in cela jata aeroplanov.

Angleški aeroplani so krov križarke obstreljevali s topovi ter so izstrelili pet nemških aeroplanov, ki so spremljali ladjo. Devet angleških aeroplanov se s tega napada ni vrnilo.

Koliko angleških aeroplanov je bilo v tem boju, ni bilo naznanjeno, toda bili so Beaufort torpedni aeroplani, Hudson bombniki, Blemheim bombniki in Beaufighters.

ropalni. Na tem kraju se posebno odlikuje ruski general Radimcev, ki si je pridobil mnogo lovorik na osrednji fronti tekom zime.

Maršal Timošenko prodira proti Harkovi na 100 milj dolgi fronti čez požgana polja in gore vasi.

Rusi priznavajo, da je nemški odpor vsled ojačenj, ki so zadnje dni prišla na fronto, postal močnejši, toda Rusi so še vedno v ofenzivi.

Rusko poročilo tudi pravi, da se še vedno bijejo vroči boji okoli Kerča na polotoku istega imena.

SPLOVBA 30 PARNIKOV

V potek ob priliki National Maritime Day bo spavljenih 30 trgovskih parnikov ter bo s tem pričet program "dva parnika na dan." Doslej je bilo največ parnikov en dan spavljenih 27. septembra, namreč 14.

Program za letos in prihodnje leto zahteva 2300 parnikov s 23.000.000 tonami.

ARGENTINSKI PREDSEDNIK BO OPERIRAN

Dr. Ramon Castroviejo, oče-šni specializist iz New Yorka, je nedavno prišel v Buenos Aires, da preišče predsednika Roberto M. Ortiza in dožene, ako bi mu bilo mogoče z operacijo vrniti vid. Včeraj je dr. Castroviejo prvič obiskal predsednika Ortiza in ga preiskal. Dr. Castroviejo pa ga je moral še večkrat preiskati in sicer ne samo oči, temveč ves njegov telesni ustroj in predno dožene njegovo pravo zdravstveno stanje, bo mogoče vzelo še nekaj tednov. Predsednik Ortiz je tudi bolan na sladkorni bolezen. Dr. Castroviejo pa je rekel, ako bo predsednikovo zdravstveno stanje tako, da bo mogoče upati, da bi mu z operacijo bil vrnjen vid, tedaj bo operacijo izvršil kak argentinski specializist.

Ker je predsednik Ortiz skoro popolnoma oslepel, se je tudi moral odpovedati predsedništvu in sedaj mesto njega vodi vladne posle poslušajoči predsednik Roman S. Castillo. Politični krogi se zelo zanimajo za to zadevo, kajti, če bo Ortiz zopet videl in bo zopet prevzel predsedništvo, tedaj se bo vnanja politika Argentine popolnoma izpremenila in ne bo več "nevtralna", temveč v tesni zvezi s politiko demokratičnih držav.

Hitler napenja zadnje sile

O tem, kako je Hitler proti Rusiji vrgel vso svojo vojaško silo v zadnjem naporu, da izvojuje zmago, piše ameriški poročevalec Joseph W. Grigg, ki je došel v Lizbono:

Nacistični voditelji od Hitlerja navzdol so prepričani, da bo letošnje poletje prineslo veliko vojaško krizo cele vojne. Da ji bodo kos, so zbrali od 300 divizij 210 divizij, da zdrobijo Rusijo ter so poslali od 180 do 300 podmornic, da uničijo zavezniške parnike na Atlantiku.

Najzanesljivejši opazovalci, s katerimi sem prišel v dotiko, predno sem odpotoval iz Berlina pred par dnevi, so vsi prepričani, da je odločitev blizu in da se bo vojna sreča prav gotovo obrnila proti Nemčiji, razun, da splošne kampanje v prihodnjih mesecih dosežejo kak uspeh.

Nemška moška sila je že napeta do skrajnega viška, kajti pod orožjem je 12.000.000, mož, — 7.600.000 jih je v kopni armadi, 1.500.000 v zračni sili in pri mornarici, 3.000.000 pa v pomožnih skupinah, kamor spada tudi delavski zbor.

Nemčiji ne primanjkuje topov, pušk in minicij, toda izdelovanje aeroplanov pojema. Na mesec jih izdelajo od 1100 do 2500. Nemčija ima mogoče 35.000 aeroplanov, toda mnogi med njimi se ne morejo več meriti z novovrstnimi zavezniškimi aeroplani.

Podmornice izdelajo približno 18 na mesec in največ 25, kolikor jih morejo zgraditi nemške ladjedelnice.

Hitler bo s sedanjo veliko ofenzivo skušal zdrobiti ruski vojni stroj. Zaveda se, da mora izsiliti odločitev, predno potegne navzdol drugo stran teletnice vedno naraščajoča vojaška in industrijska sila Zdržav. Da odvrne to nevarnost, bo letošnje poletje vrgel na Atlantik vse svoje podmornice, ki jih ima na razpolago, da uniči ameriško in angleško pomoč Rusiji. Zanj pomeni to borbo na življenje in smrt.

Poznavalci vojaškega položaja so prepričani, da bo Rusija mogla vzdržati vse nemške napade in bo tudi mogla vdariti nazaj, ko bodo prišli Nemci do konca svojih sil.

Nemški generalni štab dobro ve, da Nemčija ne more več prenesti dolge vojne, ako se ne polasti Kavkaza in ne dobi popolne nadvlade nad Sredozemljem.

Nemčija ima pod orožjem okoli 300 divizij od teh jih je v Rusiji 210, od 35 do 42 divizij pa jih ma po zasedenih deželah. V Franciji jih je okoli 20, ki pa so slabše kakovosti, večina starejši vojaki, 5 jih ima na Norveškem, 12 v Belgiji in na Holandskem, dve na Danskem in 3 v Jugoslaviji.

Ker je Nemčija po zasedenih deželah pograbila mnogo orožja, nm ji ga ne primanjkuje, kakor tudi ne municije. Najbolj primanjkuje na fronti in doma živeža, posebno maščob in raznih kovin za kalenje jekla za izdelovanje motorjev za aeroplane.

Iz Jugoslavije

Pod naslovom "BORBE V JUGOSLAVIJI" poroča Urad Jugoslav Information Center sledeče vesti, ki so iz raznih virov.

"Novo Vreme" 4. marca. "Milan Stojimirović Jovanović, ravnatelj državne arhive v Beogradu, je izjavil na zborovanju v Paraćinu, da je treba ohraniti mir in red. Sicer bo prišlo do težkih posledic za narod. Prebivalstvo naj podpira borbo vlade za rešitev pred 'komunizmom'."

"Muenchener Nachrichten" poroča: Priključenje Južne Stajerske Reichu s stališča državnopravnih naukov še ni dokončno, a gospodarska priključitev je gotova in končana. Za gospodarski dvig Južne Stajerske se je mnogo storilo. Skupaj z bivšo Stajersko daje sedaj pokrajina 30.000 hektolitrov l. 1941."

FAZANE JE LOVIL V MESTNEM PARKU

Ko je policist Thomas Roach v Van Cortlandt Parku blizu Moshulu Ave. v Bronxu, kjer State Department of Conservation goji fazane, stal na straži, je postal pozoren na velikega fazana, ki je stal na kamniti ograji in je kokodakal. Ko se Roach obrne in pogleda v grmovje, zapazi moža, ki je držal v rokah zvito žico, na čije koncu je bilo koruzno zrno. Tam je bilo fazanovo gnezdo in fazanka je sedela na 12 jajcih. Ko ji mož zrno koruze porine dosti blizu, fazanka kavnse po njem. Tedaj pa se zanjaka na kocu žice naglo zadigne in fazanka je bila vjeta. Mož položi fazanko v papirnat škaflijo in 12 jaje.

Roach moža prime in od nje ga izve, da je star 72 let, da se piše Gasilia Amodora in da živi na 515 E. 12th St. v New Yorku. Policistu je rekel, da je fazanko zato vejel, her hoče na svojem domu gojiti fazane.

Amodora je tudi rekel, da mu ni treba krasti, ker ima \$4.000 na banki. To je bilo pozneje tudi ugotovljeno, ko je stal pred sodnikom Anthony Burke, ki je Amodoro poslal na opazovalni oddelek v Bellevue bolnišnico.

Fazan ko je policist Roach odpeljal nazaj v park s trdno zaobljubo, da bo sedaj zelo pazil, da bo prihodnjic varno zvalila svoje mladiče.

Goering kupuje umetnosti

Feldmaršal Hermann Goeding, določen za Hitlerjevega naslednika, izdaja svoje veliko premoženje na ta način, da v Italiji kupuje v velike množini razne dragocenosti.

Nemški turisti in vladni zastopniki in odposlanci najbrže v Nemčiji prav poceni kupijo italjanske lire ter jih hočejo

vina na leto, tako da je v vsej Nemčiji na drugem mestu. Denarna sredstva za izvedbo gospodarskega načrta v Južni Stajerski so zagotovljena."

Sofija, 23. marca, agencija Havas: "Iz Beograda poročajo, da je Nedićeva vlada izdala ukaz, po katerem dijakov, ki so dovršili srednjo šolo, ne bodo pustili na univerzo, dokler ne dovrše šest mesecev službe v obveznih delovskih organizacijah. Ze več tednov pritiskajo na prebivalce mest in vasi, naj se večanijo v omenjene organizacije. Glavno delo je po praviljanje in čiščenje ruševin, ki jih je pustila za seboj vojna pokrajina 30.000 hektolitrov l. 1941."

KITAJCI VSTAVILI JAPONCE

Poročilo kitajskega vrhovnega poveljstva naznanja, da je bil zapadni breg reke Salween, severozapadno od Lunglinga v Junan provinci, očiščen Japoncev ter je bila s tem odstranjena nevarnost za mesto Paošan ob Burma cesti. V tem predelu Kitajci napredujejo in potiskajo nazaj Japonce, ki so ob Burma cesti prodirali proti Salween.

Druga japonska armada, ki prodira proti severu med rekama Salween in Mekong, je bila že dvakrat vržena nazaj in je zopet pričela z napadi.

Angleško poročilo pravi, da se Angleži počasi umikajo v zapadni Burmi po dolini reke Cindwin in da se nabajajo samo še 20 milj od vzhodno-indijske province Assam.

Nemške banke zaprte

Radio Berlin je naznanil, da je vlada odredila, da je 220 nemških bank zaprtih z dnem 31. maja in bodo zaprte ves čas vojne, da bodo bančni uradniki in uslužbenci mogli delati v vojni industriji.

Izdelovanje plina na Češkem

Marsikatera poznana češka tovarna za steklo sedaj izdeluje močne steklene posode za strupene pline. Nekatere posode so poslane prazne v Nemčijo, nekatere pa so napolnjene v čeških plinskih tovarnah.

"GLAS NARODA"

(VOICE OF THE PEOPLE)

Owned and Published by Slovene Publishing Company, (A Corporation).
Frank Sekaw, President; J. Lupaha, Sec. — Place of business of the
corporation and address of above officers: 216 WEST 18th STREET,
NEW YORK, N. Y.

49th Year

"Glas Naroda" is issued every day except Saturdays, Sundays
and Holidays.

Subscription Yearly \$6.—, Advertisement on Agreement.

En celo leto velja list na Ameriko in Kanado \$6.—; na pol leta \$3.—;
na štiri leta \$12.—. — En New York na celo leto \$7.—; na pol leta \$3.50.
En inostranstvo na celo leto \$7.—; na pol leta \$3.50.

"Glas Naroda" izhaja vsaki dan izvenredno sobot, nedelj in praznikov.

"GLAS NARODA" 216 WEST 18th STREET, NEW YORK, N. Y.
Telephone: CHelsea 8-1243

ŽRTVE "NOVEGA REDA"

Z ameriškimi diplomati so prišli v Lizbono iz Nemčije in Italije tudi časnikarski poročevalci, ki sedaj javljajo svetu, kako Nemci gospodarijo po podjarmljenih deželah, česar prej niso mogli poročati.

Med temi je poročevalec Glen M. Stadler, ki je bil v Nemčiji in iz Lizbone poroča na "Associated Press" naslednje:

Streški oddelki Adolfa Hitlerja so pobili okoli 400,000 Evropejcev tekom ropanja v zasedenih ozemljih, kateri rop predstavlja vrednost \$36,000,000,000 v gotovini in blagu, ali toliko, kolikor je Nemčija izdala za oborožitev v sedmih letih.

Po nacističnem načinu o tleh more doleteti smrt katerekoli izmed 175,000,000 ljudi v zasedenih deželah za kako protinacistično delo, s katerim pa nimajo niti najmanjšega stika.

Plenitev je bila velika, toda oplenjenih narodov usmrtitve in vse omejitve življenja niso mogle dovesti do tega, da bi pomagali Hitlerju spraviti Evropo v eno samo gospodarsko in politično enoto, ki bi v prvi vrsti delovala za Nemčijo.

Z izjemo Rusije je bilo v Evropi ubitih 97,600 ljudi—87,500 na Poljskem, 5000 v Jugoslaviji, 3000 na Čehoslovaškem, 1500 v Franciji in Belgiji, 300 na Holandskem, 1500 na Norveškem in 1500 na Grškem.

Po padu Varšave je bilo ubitih 80,000 Poljakov v plačilo za ubitih 56,000 Nemcev.

V Letski, Estonski in Litvinski je bilo ubitih do 100 tisoč Židov, dvakrat toliko pa v zapadni Rusiji.

Vsled nemškega ropanja in plenjenja imajo ljudje po zasedenih deželah komaj toliko živeža, da se vzdržijo pri življenju, kajti nemškim oblastim je samo na tem, da nemški narod iz zasedenih dežel dobi potrebni živež.

Nemci pravijo, da ni dolžnost osvoboditelja, da hrani zaslužene narode.

Velikanski "novi red" je razširjen po celi Evropi, toda ni nikjer popoln. Italija, Madžarska in Finska imajo samo senco svoje vlade in samo politično, ne pa tudi gospodarsko.

Najbolj masten plen za Nemčijo je Francija. Pred nekaj dnevi je Francoska državna banka naznanila, da je Francijo nemška okupacija 1. 1941 veljala 139,000,000,000 frankov—ali \$3,160,000,000—ali \$79 za vsakega Francoza. Vsak francoski tovarniški delavec zasluži na mesec povprečno \$37.

Prava okupacija velja Nemce komaj dve tretini tega, kar dobe od Francije. S preostalo vsoto pokupijo francosko blago. In tako delajo po vseh zasedenih deželah.

Glasilo sovjetske rdeče armade "Rdeča zvezda" pravi v svojem članku z dne 17. maja, da so Nemci v Beli Rusiji mučili do smrti, postrelili, obesili ali pa živih zažgali 700,000 ljudi.

Ta "novi red" bo nekega dne pošteno udaril v obraz njega, ki si ga je izmislil in ga skuša uveljaviti.

CEPLJENJE PROTI JETIKI

Medicinska fakulteta Illinois vseh učilšč v Chicagu je naznanila, da je bilo po 8-letnih preiskunjah dognano, da je mogoče otroke uspešno cepiti proti jetiki.

Cepilo je B. C. G. (Bacillus Calmette-Guerrin), ki ga je dovršil Pasteurjev zavod v Parizu.

To cepilo so preiskovali na 1000 otrocih v Cook County Hospital v Chicagškem okraju, ki je najbolj gosto naseljen.

Te cepljene otroke so primerjali s 1000 otroci iz istega okraja, ki niso bili cepljeni. Nobenega otroka, ki je bil cepljen, se ni lotila jetika. Med necepljenimi pa je bilo 8 slučajev jetike in trije so končali s smrtjo.

Več živeža za Italijo

Med Italijo in Bolgarsko je bila sklenjena nova trgovska pogodba, po kateri bo Italija

od Bolgarske dobila čim več živeža. V prvi vrsti bo Bolgarska pošiljala Italiji meso in jajca. Vsled tega bo bolgarskim kmetom naročeno, da reče čim več kokoši, da bo mogoče dovolj zalagati Italijo z jajci.

STROGE ODREDBE V SPLITU

Da bi zlomile odpor Dalmatincev, so italijanske vojaške oblasti v Splitu odredile, da ne sme nikdo iz hiše na ulico od 2 popoldne pa do 6 zjutraj. Ostala mesta imajo različna zaprtja in se najkasnejša prično že ob 5 popoldne. Vsled tega zaprtja bo zavladalo pomanjkanje živeža, ker kmetje ne morejo v kratkem času, ko je mesto "odprto", razpečati svojih pridelkov.

Hrvatske oblasti priznava, da živeža primanjkuje celo v Zagrebu in da bo mogoče na stopila lakota še pred letošnjo žetvijo.

Primorskim Slovincem

Prejeli smo naslednje pismo in dopis:

Spoštovani g. urednik!

Ker želim o priliki svojega prihoda v Ameriko poslati svoj pozdrav vsem Slovincem, Hrvatim in Srbom, predno pričnem z delom in obiskom raznih centrov naših kolonij. Vam bom zelo hvaležen, ako boste v svojem cenjenem časopisu objavili moj pozdrav, ki ga prilagam temu pismu.

Kot predsednik "Jugoslov. Odpora iz Italije" pa tudi kot podpredsednik "Udruženja jugoslovanskih novinarjev v Londonu" se bom gotovo še večkrat oglašil in prosil za vašo ljubnost v Vašem časopisu, pa se vam že vnaprej priporočam in zahvaljujem.

Z odličnim spoštovanjem in kolegijskim pozdravom

Dr. Ivan Marija Čok.

Dragi bratje!

Te dni sem stopil na posvečena tla severnoameriške velike demokracije F. D. Roosevelta. V tem, za mene svečanem trenutku smatram za svojo posebno prijeto dolžnost, da pošljem iskreni in srčni pozdrav vsem bratom Slovincem, Hrvatim in Srbom v Ameriki.

Med vas, dragi bratje, prihajam kot odposlanec vseh Slovincov in Hrvatov iz Julijske Krajine, t. j. iz Trsta, Istre in Gorice.

Kot Slovenec iz Trsta sem interese in aspiracije našega naroda iz Julijske Krajine predstavljal že po prvi svetovni vojni kot član jugoslovanske delegacije pri mirovni konferenci v Parizu in kot član Narodnega predstavništva v Beogradu. V borbi za svojo slobodo smo tedaj imeli dva najmočnejša zaveznika, enega idealnega, drugega stvarnega: svojo sveto pravico in pa velikega predsednika Woodrowa Wilsona. Vkljub temu v svoji borbi nismo uspeli. Mirovna konferenca v Parizu je bila začetkom leta 1920 končana, naše vprašanje — razmejitev med Jugoslavijo in Italijo — pa še ni bilo rešeno. Zato sem, ko sem zapustil Pariz, nadaljeval svoje delo v parlamentu v Beogradu z istim ciljem. Na žalost so krivica, laž in nasilje zmagali nad našo sveto pravico in tako je pol milijona Slovincov ter dvestotisoč Hrvatov pa-

dlo kot žrtev nenasitnemu laščkanu imperializmu. Naš narod kmalov in delavcev je bil pohajen v suženjstvo in izročen v eksploatacijo požrešnemu fašističnemu kapitalizmu. Rešitev, na katero je morala Jugoslavija pod težo okolnosti pristati, stoji v popolnem nasprotju z narodno voljo slovenskega prebivalstva Julijske Krajine in s temi z elementarnimi principi mednarodnega prava in pravice, ter celo z onimi istimi načeli slobode vsakega naroda, ki so bili proglašeni kot temeljne razdelitve Evrope po vojni 1914—1918.

Po sklenitvi Rapalske pogodbe je Italija proglasila aneksijo Julijske Krajine. Fašistiške tolpe — tedaj še ne na vladati — so palile, rušile in ubijale po tej naši nesrečni deželi. Tisoči naših najboljših ljudi iz Trsta, Istre, Goriške in Notranjske so trpeli po ječah in koncentracijskih taboriščih Italije. Vkljub tem pretežkim razmeram — ali morda ravno radi tega — ker so bile tako težke — sem smatral za svojo dolžnost, da se vrnem v svojo rodno mesto Trst med svoj narod in da z njim delim težko usodo.

Z aneksijo te naše zemlje smo ne samo bili oropani svoje slobode, na katero smo imeli pravico, ampak je bilo postopanje naših novih gospodarjev z nami tako, da ostane zapisano v zgodovini Italije in fašizma v sramoto, od katere se ne bodo nikdar oprali. Bili smo oprani ne samo politične slobode, ampak tudi vseh naših dedanjih kulturnih tekovin. Ravno tako smo bili vrženi v brezdušno eksploatacijo laškimi in fašističnimi ekonomskimi interesi. Skratka, bili smo ekonomsko, socialno, kulturno, nacionalno in moralno brez pravice, brez zaštite, vrženi tuje v zlo in od njega neusmiljeno izrabljani, oropani in ponižani. Celokupna struktura enega dela slovenskega in hrvaškega naroda z mnogimi lepimi in naprednimi ekonomskimi, socialnimi in kulturnimi ustanovami, je bila barbarsko vničena na tem teritoriju, ki ga je vzela pod svojo zaščito "dvatisočletna" italijanska kultura.

Velikanstven je bil odpor našega naroda proti temu nasilju. Človek je najlepši, kadar se bo-

JERKY KOPRIVSEK in njegov orkester na ploščah
Terezinka Polka
Na planulcah—valček Stv. M 675
In DUQUESNE UNIVERSITY
TAMBURICA — 44v. M 571
Za tož. cenik in cene plošč se obrnite na: JOHN MARSHALL Inc.
463 West 42nd Street, New York

ri za svoje človečansko dostojanstvo, za svojo slobodo. S tega vidika je odpor našega naroda pred Italijo proti nasilju in njegova borba za slobodo prava poezija, ki bo v njegovi zgodovini v bodočnosti morala najti praveocene. S ponosom smemo povdariti, da vkljub nezalisanemu nasilju v vseh 23 povojnih letih v Julijski Krajini ni bilo nobenega izdajaleca, nobenih kvizlingov.

Na tisoče mojih sorojakov je fašizem pahnil v zapore in konfinacijo samo zato, ker so hoteli ostati zvesti svojem urodu in ker niso hoteli biti sužnji italijanskemu imperijalističnemu fašizmu. Preko 70,000 jih je moralo zapustiti svoje ognjišča in iskati azil v Jugoslaviji, preko trideset tisoč drugih se je zateklo v razne druge kraje Evrope, Afrike, Severne in Južne Amerike. Sto tisoč emigrantov za tako majhen narod! Ali ni to strašno? Toka usoda je zadela tudi mene. V borbi za najelementarnejše človečanske pravice je fašizem "kot predsednika političnega društva "Edinost" v Trstu pahnil v zapor in mi s tem onemogočil vsako nadaljno delovanje vsled česar sem moral tudi jaz zapustiti svoje rodno mesto in iskati pribežališče med svojimi brati v Jugoslaviji.

Tu smo v okviru naše jake in solidne organizacije "Zveze jugoslovanskih emigrantskih organizacij iz Julijske Krajine" dvigali glas teptanega naroda proti nebovpičnim krivicam Italije in fašizma ter nadaljevali borbo za slobodo. S tiho in podzemeljsko borbo naroda samega na terenu v Julijski Krajini, in z javno in odločno borbo nas emigrantov v Jugoslaviji, smo se mi ponosni sinovi Trsta, Istre in Goriške kot en mož, upirali tiraniji in zločinskemu početju fašistiških banditov. Žrtev Vladimirja Gortana, Bazarovskih mučnikov, monstre-proces leta 1930 pred rabeljskim fašističnim specialnim tribunalom v Trstu, in premnoge druge žrtve nas niso mogle zaustaviti v naši nevstrašeni borbi. In tako smo bili skozi dvajset let predhodniki današnje gigantске borbe velikih demokracij proti združenim fašistom celega sveta. Obenem smo visoko dvigali zastavo naše pravice na slobodo in neodvisnost.

Ko je 1. septembra 1939 Hitler izzval sedanji svetovni požar, smo mi iz Julijske Krajine brez obotavljanja izbrali svojo pot. Takoj smo razumeli, da je s tem začela borba fašizma za življenje ali pa smrt. Navzlic javno izjavljeni politiki neutralnosti jugoslovanske vlade, smo mi smatrali, da je naša dolžnost pontagati demo-

Peter Zgaga

Radikalno sredstvo

Prešnuje nedeljo so me obiskali prijatelji: Čali Kovač in John Grill iz Downtowna ter seveda tudi Rudi Weibl, slovenski zobotehnik iz Ridgewooda.

Rudi je bil izredno zaničljiv.

— Kaj ti je vendar? — smo drezali vanj. Naposled nam je povedal.

— Pred dobrim mesecem sem kupil karo. Kaj mi bo kar zdaj, če pa gazolina ne bo mogoče dobiti?

John in Čali sta mu dala dober svet.

— Veš kaj, — sta mu rekla, — karo zapelji v garažo, natoči v radiator kvart gazolina in napolni gazolinski tank z vodo. To bo dovolj do konca vojne, pa naj traja še leta in leta. Karo moraš seveda ves čas klopiti v garaži.

— Saj reš, — se je razvedril Rudiho obraz. — Tako bom storil. Hvala vama za dober svet. Razen naprimer za garažo ne bom imel s karo nobenih drugih stroškov.

kracijam v njihovi borbi, ker njihova zmaga pomeni naše življenje in našo slobodo, kakor bi njihov poraz pomenil našo končno smrt. Dobro smo se zavedli, da se sloboda more odkupiti samo z žrtvami.

Na to našo borbo je fašizem odgovoril s procesom v prvi polovici preteklega meseca decembra pred istim rabeljskim specialnim tribunalom v Trstu, ki se je masčeval nad nedolžnimi žrtvami, katerim ni mogel dokazati nobenega kaznjivega dejanja. Vkljub temu je ubil pet naših bratov, in obsodil 4 na doživotno ječo, 23 na 30 let ječe, enega na 24 let, tri pa na 16 let, šest na po 15 let, in ostale na manjše kazni.

Naše delo pa je še pred tem procesom imelo za nas težke posledice: izdajniški režim princa Pavla in narodna vlada Ovetkoviča in njegovih pomagačev so pod pritiskom Rima in Berlina pričeli preganjati naše organizacije in jih končno razpustili z našo "Zvezo" na čelu. Pred poznanim "državnim sodiščem za zaščito države" v Beogradu, torej v središču Jugoslavije smo se morali nekatere od nas kot Jugoslovane zagovarjati zato, ker smo se borili — za pravice in slobodo zaslužjenih Jugoslovancev in s tem za povečanje Jugoslavije. Tudi jaz sem kot predsednik "Zveze" prebil mesec dni v proslulem beografskem zaporu "Glavnjaci" potem pa bil 8

(Nadaljevanje na 3. str.)

Snažnost je lepa reč...

Slehnemu je lahko žal, ki ne pozna nadvse originalnega newyorškega rojaka Tineta Kobilca.

Spoznati ga je prav lahko. Iz ust mu štrli konček italijanske cigare, s katero ima dvojni užitek: kajo in čikanje. Iz desnega žepa sukničja mu gleda "Glas Naroda", iz desnega pa kakšen ruski časopis.

O Tinetu se lahko reče, da je pol Slovenec, pol pa Rus. Porušil se je tekom prve svetovne vojne v ruskem ujetništvu.

Ker ima vsepolno vsakovrstnih skrb, ni nič čudnega, če se včasih zmoti in nažene nadležnega Slovence s "čortom," nadležnega Rusa pa s "hudičem."

Stroškov nima posebnih, niti s pijačo ne, kajti dva srednja kozarca vina mu čez in čez zadostujeta.

Svoječasno je delal pri slavniki, zdaj je pa zaposlen v nekem lesnem skladišču.

Ta dogodba je iz časov, ko je pri slavniki "robotal."

Ob času velike sezije porabi tovarnar vsak najmanjši prostorček. Delavci so potemtakem poleg kupov slavnikov precej na tesnem. Sredi popoldne so tla na debelo pokrita z odrezki slame, usnja, podloge, trakov in drugo šaro.

Nekega dne se Tine v zadregu ozira naokrog. Slednjič pokliče gospodarja in mu pravi:

— Naroci vendar koiu, da bo pometal, posnažil in pospravil pod mojo mizo.

— Zvečer bo vse posnaženo in pospravljeno, — se kratko odreže gospodar. — Saj veš, da zdaj ni časa. In preveč na kupu ste. Čemu si pa izmenada tako zahrpenel po snagi? Saj si ponavadi z vsem zadovoljen.

— Polna usta čika in slane imam, — mu zaupa Tine, — pa bi po dolgem času rad že vsaj enkrat na čisto pljunil...

Dober odgovor

Slavnemu angleškemu pisatelju Shawu, ki je star že precej nad osemdeset let, ter mu je pisateljewanje primelo težke milijone, je rekel preprosto človek:

— Kaj koristijo vam bogatašem milijoni denarja, če pa ne veste, kaj početi z njim?

— Vi reveži dobro veste, — mu naglo odvrne Shaw, — kaj bi počeli z milijoni, toda kaj vam koristi, če pa nimate milijonov?

Ne zaenkrat, najlepša hvala!

Preprost čevljar je prosil za drugi državljanski papir.

Dobro se je bil pripravil. Na vsa težka sodnikova vprašanja je povoljno odgovoril, le eno ga je spravilo v nemalo zadrego.

Sodnik ga je namreč vprašal:

— Ali bi bili vi lahko predsednik Združenih držav?

Čevljarček se popraska za ušesi in odvrne po dolgem razmisleku:

— Seveda bi bil lahko. In še zelo rad, ker sem slišal, da predsedniku precej dobro plačajo. Toda stvar je taka: čevlji so se podražili. Le malokdo kupi nove. Polno delavnico flikarje in popravil imam. Zaenkrat res nimam časa baviti se s predsedništvom. Za pozneje, ko bo "rush" nekoliko ponehal, pa nič ne rečem. Kar izvolite me, če hočete, bom prav rad prevzel.

Najboljši prijatelj

v nesreči vam je:

SLOVENSKA NARODNA PODPORA JEDNOTA

BRATSKA, DELAVSKA
PODPORNA USTANOVA

Sprejema moške in ženske v letih od 16. do 50, in otroke do 16. leta starosti.

ČLANSTVO: 60,000

PREMOŽENJE: \$10,000,000.00

Za ožje informacije glede zavarovanja vprašajte lokalnega tajnika društva SNPJ

Glavni stan:

2657-59 S. Lawndale Ave., Chicago, Ill.

KUHARSKA KNJIGA:

Recipes of All Nations

(V angleškem jeziku)

RECEPTI VSEH NARODOV

Stane samo \$2.00

Knjiga je trdo vezana in ima 821 strani. Recepti so napisani v angleškem jeziku, ponekod pa so tudi v jeziku naroda, ki mu je kaka jed posebno v navadi. Ta knjiga je nekaj posebnega za one, ki se zanimajo za kuhanje in se hočejo v njem čimbolj izveščati in izpopolniti.

Naročite pri

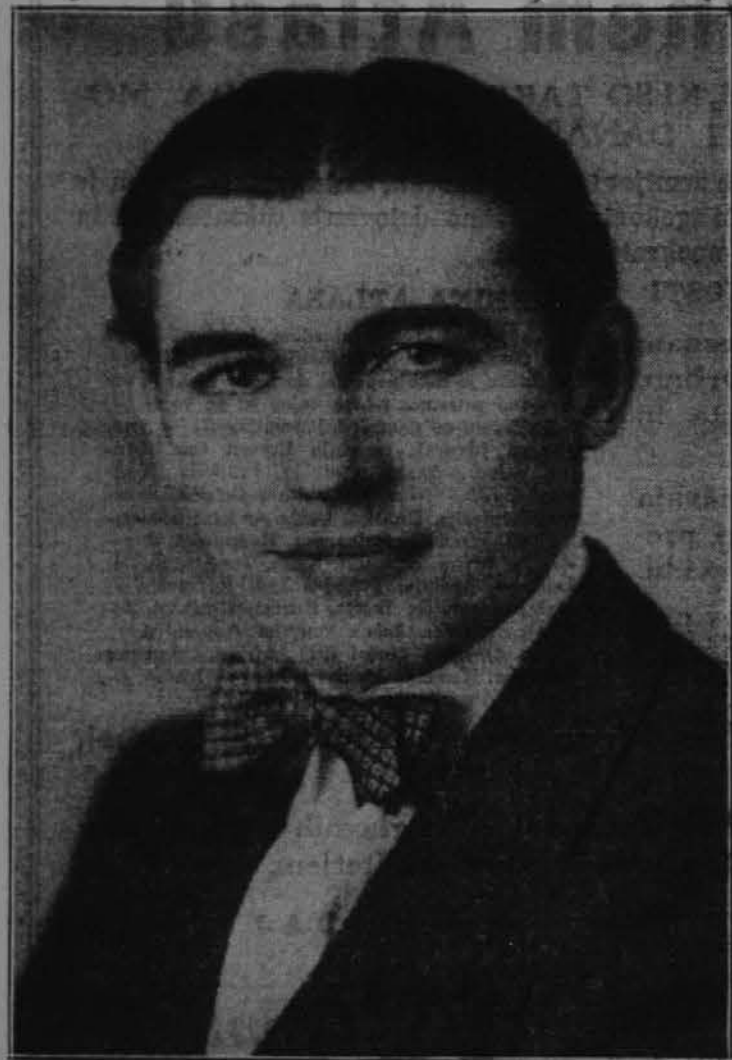
KNJIGARNI SLOVENIC PUBLISHING CO.
216 West 18th Street New York, N. Y.

Slovenski dan v Chicagu

Pod jarmom suženjskim svet zlati hropi. — naš narod mili gine, krvavi; pomoči prositi, proste se ljudi, — ko hrepence si nazaj želi — miru, svobode zlate svetlih dni.

Pod jarmom suženjskim svet zlati hropi. — naš narod mili gine, krvavi; pomoči prositi, proste se ljudi, — ko hrepence si nazaj želi — miru, svobode zlate svetlih dni.

Nuša tu rojena mladenka in nad vso moč obetavna sopranistka Anna Beniger, bo odprla koncert z ameriško narodno himno "The Star Spangled Banner" ter nam, še pozneje zapela s svojim nebesko lepim glasom nekaj slovenskih in drugih pesni, pri čemer vsem jo bo spremljala na klavir nam

TOMAŽ CUKALE.

poznani slovenski tenorist in deklamator.

venski narod v jarem najstrašnejše suženjosti. Pa nam je tedaj zahtevala duša in zakrivila srečo kakor menda še nikoli poprej, kar smo nemudoma pokazali s tem, da smo začeli širiti pomožno gibanje povsod, koder biva kaka skupina našega življa v tej deželi. Najprej se je osnoval narodni pomožni odbor, nato pa postajanka za postajanko po posameznih slovenskih naselbinah.

Tako se je v začetku letošnjega leta ustanovil tudi v čikaški slovenski naselbini krajevni pomožni odbor ter se takoj lotil priprave za veliko skupno dobrodelno prireditev, ki se bo vršila dne 24. maja popoldne v prostorni Ameriški češki dvorani na 1438 W. 18th St., tukaj v tem mestu.

Vzpored tega velikega gala koncerta bo zelo pester in zanimiv. Vse naše kulturne moči bodo iz prijaznosti sodelovale v njem ter s tem prispevale vsaka po svojih močeh k skup-

vsem že dobro znana mojstrinja Jasna Bjankini.

Krasno Gregorčičevo pesem "Bodočnost Slovanov" nam bo deklamiral Tomaž Cukale, ki je že večkrat dokazal, da je izvrsten deklamator.

Tomaž Cukale se je že pred več leti začel igrati v petju in pokazal svoje uspehe na tem polju posebno takrat, ko je še pred nedavnimi priredil svoj

koncert najprej v Waukeganu in nato pa se v Chicagu. Toda kmalu nato je pa moral žal opustiti svoje pevške napore, ker se je podvrnil neki potrebni operaciji v grlu, ki se mu zdaj polagoma celi in zdravi. Ko se mu popolnoma zaceli, misli podati svoj tretji koncert, čigar polovica čistega dohodka pojde v dobrodelne namene.

To soboto, t. j. dne 23. maja, bo ob 1. uri popoldne pel na radio postaji WHBP v Palandčevem programu zelo lepo skladbo "Friderikovo tožbo", za katero je zložil slovensko besedilo pisec teh vrstic. Obenem bo Tomaž Cukala povabil v slovenskem jeziku čikaške in okoliške Slovence pa vse druge Jugoslovane na naš skupni gala koncert, ki se bo vršil prihodnji dan popoldne, kakor sem že zgoraj omenil.

Na to našo skupno slovensko prireditev so bili za govornike povabljeni jugoslovanski poslanik dr. Izidor Cankar, čikaški župan Edward Kelly in pa predsednik slovenskega narodnega pomožnega odbora Vincent Činčar.

Peli bosta Korenčanki sestri, ki vselej tako rade sodelujeta na naših prireditvah. Udovčev fantek bo kajpak tudi na

odm to pot; Prešernov kvartet se je menda še posebej pripravil za to priliko in stopili bosta prvič pred tako številno občinstvo moji pametni Majda in Ksenija. Prva bo pela arijo "One Fine Day" iz Puccinijeve opere "Madame Butterfly" in pa Zornanova "Oj, večer je že". Druga bo pa spremljala na klavir.

Nastopile bodo članice čikaškega kluba "Ljubljana" v slovenski narodni noši in peli bodo naši pevski zbori "Slov. Ženska Zveza", "Adrija", "Prešeren" in "Sava".

Po programu bo prosta zabava, pri kateri bo za ples sviral tukašnji Rudmanov orkester.

Ker je namen Slovenskega dneva v Chicagu plemeniti in človekoljubni, je pričakovati velikanske udeležbe domačega občinstva in obeta se tudi obilno število gostov iz Waukegana, Milwaukeeja in drugih okoliških naselbin.

Dan 24. maja naj bo zares dan slovenske plemenitosti in močnega manifestacija slovenske vzajemnosti, kadar gre za pomoč, ki je namenjena našim ljudem v njihovi najhujši nesreči.

Zvonko A. Novak.

ZAPISNIK

seje JPO slovenska sekcija, ki se je vršila dne 1. maja 1942 v konferenčni sobi SNPJ v Chicagu, Ill.

(Nadaljevanje.)

Zato bi bilo potreba jasne in krepke izjave, ki bi bila v soglasju sedanjega slovenskega mišljenja v Ameriki. Nekaj moramo danes storiti, ali pa po vejno narodu, da naj se sam organizira ali nadaljuje s prireditvami organizacijami.

Končno bi priporočal, da naj odbor zopet kupi vojno bonde, da s sedanjim denarjem najprej pomagamo Ameriki, pozneje, našim ljudem onkraj morja. Prosim vas, bodimo resni in delajmo vsi. Organizirajmo sleherni slovensko naselbino v Ameriki. To lahko storimo, samo če smo res pripravljeni delati vsi, prav vsi, ne samo mi, ki sedimo pri tej mizi.

Poročilo se vzame v naznanje.

Tajnik Jos. Zalar pravi, da se v imenu odbora JPO slovenskega zahvaljuje direktorju publicitete za vso njegovo de-

lo, ki ga vrši pri pomožni akciji. Se vzame v naznanje.

Predsednik poroča, da je odposlal obe resoluciji, ki sta bili sprejeti na zadnjem zborovanju dne 21. februarja 1942, na pristojna mesta. Pravi da je dobil odgovor od obeh strank iz Washingtona. Nadalje poudarja, da moramo tudi v bodoče vedno informirati posamezne državne funkcionarje v Washingtonu o našem delu za naše ljudi onkraj morja. Morebiti danes še ne vidimo učinkovite uspehe, toda ko bo prišel čas, da se bo odločevala usoda našega naroda v domovini, bodo ti ljudje v Washingtonu imeli na rokah naše prošnje in zahteve, in tako lahko upamo, da jih bodo tudi upoštevali.

Predsednik poudarja, da se moramo ponovno zavzeti za naše Primorce v Ameriki, kateri so danes radi Italije vpisani med sovražne tujcemoe, a v resnici so zavedni Slovenci in prijatelji Amerike, ki sovražijo italijanski fašizem. Ravno tako za one nesrečne rojake, katerih rojstni kraji so pod nemško in ogrsko okupacijo. V tem pogledu smo napravili svoje korake in bomo isto še ponavljali, dokler ne dosežemo zaželeni uspeh.

Nato prečita obe pismi, odgovor predsednika Roosevelta in odgovor justičnega departamenta v Washingtonu.

V angleščini se odgovora glasita:

DEPARTMENT OF STATE
Washington, D.C.
March 9, 1942.

Dear Mr. Cankar:—
By reference from the President your letter on behalf of the representatives of Slovene Fraternal Benefit Societies of America has been given to me for acknowledgment and thanks. You may be assured that your greetings to the President and your pledges of wholehearted support sent by those of you who met in Chicago on February 21, 1942, are deeply appreciated. Unity of purpose in our war effort which depends upon the active cooperation of all Americans, and it is gratifying to be told that your organizations may be counted upon.

Sincerely yours,
Harold B. Hoskins,
Executive Assistant.

Vsi zastopniki tega poudarili so, da se, katere je sprejel. Zastopniko seje priporočila.

UPRAVA "GLAS NARODA"

(Nadaljevanje prihodnjije.)

PRIMORSKIM SLOVENCEM

(Nadaljevanje z 2. str.)

mesecov interniran v notranjosti Srbije.

Pa se nismo vdali. Vkljub preganjanju smo nadaljevali z delom in podnašali nove žrtve za dosego svojega ideala. Namisto razpuščenih organizacij smo osnovali "Jugoslovanski odbor iz Italije." Že samo ime mu pove cilj in namen. On je nadaljevanje delovanja "Jugoslovanskega odbora" od prve svetovne vojne seveda z omenjenim ciljem; oni odbor je deloval na osvoboditvi vseh Slovencev, Hrvatov in Srbov, ki so tedaj živeli v okviru avstro-ogrske monarhije, naš zadatek je boriti se za svobodo še onih, ki so po prvi svetovni vojni ostali izven mej Jugoslavije.

Po sklepu naše organizacije sva jaz, kot predsednik, in tajnik Ciril Hajek, ki je bil tudi teško preganjan, pravočasno in pred podpisovanjem trojnega pakta, zapustili Jugoslavijo, da v svobodi nadaljujemo naše delo. Prijatelj Hajek je ostal v Kairu, kjer zelo aktivno deluje med tamošnjimi Primorci. Člana našega odbora sta tudi Miran Rybar in Kairu in Josip Mohorovičič, sedaj v New Yorku.

Pri vsej skromnosti smemo s ponosom trditi, da smo po svojem delu in po svojih ciljih bili predhodniki slavnega 27. marca 1941.

Ko je jugoslovanska vlada prišla v inozemstvo, je prevzela naš program v svoj državni program, kakor je to v svojem znanem govoru 27. junija lani po londonskem radiu omenil tedanji predsednik jugoslov. vlade general Simović.

Naš odbor nadaljuje svoje delovanje kot glas prizadetega naroda.

In tako prihajam jaz kot predsednik "Jugoslovanskega odbora iz Italije" kot živa pričča naše borbe, naših žrtv in

naše nezlomljive volje za svobodo, in Londona med vas, dragi bratje, da vam prinesem pozdrave Tusta, Istre in Goriske, ter da skupno z vami v bratški solidarnosti iz te plemenite zemlje največje in najpopolnejše svobode dvignemo glas za dosego svete pravice, ki jo nam Primorskim Slovincem odreja barbarski fašizem, a na slovenskem Koroskem tevtovski nacizem. Mi se borimo za svojo narodno in socialno osvoboditev. Kot delovno ljudstvo, se mi borimo proti izkoriščanju pohlepnega tujca. Bog je ustvaril sonce tudi za nas in tudi mi imamo pravico jesti na svoji zemlji svoj kruh.

(Priprčan sem, da bomo med svojimi brati v Ameriki našli polno razumevanja za svojo borbo in bratški sprejem. Vprašanje, kateremu služi "Jugoslovanski odbor iz Italije" zadeva najbolj Slovence, kar je ined Jugoslovani, ki so postali izven mej Jugoslavije, največ Slovencev; zadeva pa tudi Hrvate, ker je med njimi dober del Hrvatov; zadeva pa tudi Srbe, ne le, ker je v Istri ena srbška občina, ampak ker ozemlje, ki je etnografsko naše in na katero pravično aspiriramo, ako se pravilno razume njegov značaj in pomen, predstavlja ogromen aktivum za blagostanje in prestiž cele Jugoslavije kot države. To vprašanje ni vprašanje stranke ali posameznikov, ampak je obče nacionalno in mora biti sveto vsakemu Srbu, vsakemu Hrvat in vsakemu Slovencu, saj gre za svobodo njegovih bratov.

In kakor smo v prvi svetovni vojni imeli na svoji strani poleg naše svete pravice dragoceno pomoč velikega predsednika Wilsona, tako verujemo, da bomo v sedanji borbi smeli računati na pomoč ameriške demokracije pod vodstvom velikega predsednika Roosevelta.

Narod, ki me je poslal, da se za njega borim, ne zahteva dru-

KUPUJTE

UNITED STATES
SAVINGS BONDS
in STAMPS

gaga, kot to, da se popravi strašna krivica, ki mu je bila storjena in da se mu prizna pravica do svobode kakor jo uživajo drugi narodi. Od te zahteve ne odnehamo, pa naj stane kaj hoče. Pred nami je historični moment ko moramo sebi priboriti svobodo, držeč se pravila legendarnega junaka Draže Mihajlovića, v čigar vrstah se bori lepo število Slovencev in zlasti Primorcev: bolji grob nego rob.

IV takem duhu in v neomajnem prepričanju in optimizmu, da bomo vkljub vsem ogrožnim težavam, ki so na poti dosegli svoj ideal, t. j. svojo svobodo, vas, dragi bratje, srečno pozdravljamo: ŽIVELE!

Za časa svojega bivanja v Ameriki, prenašam sadišče "Jugoslovanskega odbora iz Italije" iz Londona v New York, (adresa: 421 West 119th St., New York, N. Y.)

Dr. Ivan Marija Ček
predsednik "Jugoslov.
odbora iz Italije."

PONUDBA ZA POLOVIČNO CENO

Zadnja popolnoma nova
izdaja slovite prve
četniške vrtnarske "bi-
blije" —

The
Garden
Encyclopedia

PREJ \$4.—

Sedaj samo \$1.98

V ANGLEŠČINI
V LICI IN TREPEŽNI PLATNENI
VEŽAVI
SKORO 1400 STRANI — 750 SLIK
Popolni voditelj za vaš
vojni vrt.

Popolna vsaka beseda, vsaka stran, vsaka slika — mnogo NOVE snovi novih ilustracij! Nikdar prej in nikdar nikdar pozneje — za tako nizko ceno!

EDINA VRNARSKA ENCIKLOPEDIJA ZA DOMAČO POTREBA! Niti vsikh besed — vse je jasno, razloženo, uporabno.

Tukaj je v eni sami knjigi VSE, KAR VAM JE TREBA VEDETI O TEM-KAR ŽELITE PRIDELATI! 10.000 članov vam podroben po-

POŠILITE ZA KNJIGO ŠE DANES, KER JE ZALOGA OMEJENA! — NAROČITE LAHKO PRI:

Knjigarni Slovenic Publishing Co.

216 West 18th Street

1/2 Price Offer!

The Latest Brand-New Edition of the Famous
Original Amateur Gardeners' "Bible"

THE
GARDEN ENCYCLOPEDIA

Formerly \$4.00
Now only \$1.98

EVERY word, page, picture comes with much NEW material, NEW illustrations! Never before — perhaps never again — at this low price! The only Garden Encyclopedia prepared expressly for the amateur's needs! No heavy technical talk — everything is clear, explicit, readable. Answer any garden question quickly. Nearly 1400 pages, 750 pictures.

Over 500,000 Copies
Sold at Higher Prices!

Here in a single book is EVERYTHING YOU NEED TO KNOW ABOUT ANYTHING YOU WANT TO GROW! 10,000 articles furnish every detail of information about planning, planting, fertilizing and caring for your garden. New features include Soil-less Gardening, new methods of destroying pests, Wild Flower Gardening, New Flower Arrangement! Alphabetical arrangement of subjects enables you to find what you want quickly. Prepared for all U. S. climates, soils, seasons and methods by American experts. Edited by E. L. D. Seymour, B.S.A. Praised by gardening authorities. The Philadelphia Inquirer's garden editor called this "the Garden Book complete, all that most gardeners will ever need or want for what they have or dream of!" Order this amazing bargain now.

Abecedno kazalo vam pove takoj, kar želite. Prirejeno za vsako ponebje v Združenih državah, za vsako zemljo in vsako sezono.

To knjigo je uredil E. L. D. SEYMOUR, B. S. A., poznana oseba v vrtnarstvu, ki ga cenijo vrtnarški vedenci.

Odgovori
na vsako
vprašanje
o vrtu

New York, N. Y.

DELO DOBI NATAKARICA

ena ali dve, prednost ima, katera zna igrati klavir ali harmoniko. Plačani \$3.— na dan, hrana in spalna soba.—Louis Pirnat (Linden Inn), Merrick Rd., Lindenhurst, L. I., N. Y. Telefon Lindenhurst 711.

KJE JE —

moj bratranec, ki se nahaja nekje v Kanadi, okrog Windsorja. Piše se JOHN CRNIC, doma iz vasi Bogijavas, občina Podzemelj, Bela Krajina. Zanj bi rad zvedel njegov bratranec John Smuk v Cleveland, Ohio. Ako to san bere, prosim da se mi oglasi, ali ako kdo drugi ve zanj, mi naj sporoči njegov naslov, na moj naslov: JOHN SMUK, 1184 Norwood Rd., Cleveland, Ohio, (3x)

TRIJE RODOVI

Dogodki iz nekdajnih dni. — Spisal: ENGELBERT GANGL

10

Jože se je odkril in pozdravil: "Dobro jutro!" Prijazno je odzdravila Lenka. Z rokami je segla v lase, da si poravnata kito ki jo je bila preahalo pripela. In tako je stala pred njim v mladi svežosti, sama lepo, kipeče jutro življenja.

Jože ni vedel, ali jo naj ogovori, ali naj gre v hlev h konjem. Zazdelo se mu je, da je deklica domača hči, zato je vprašal: "Ali si morda Ribičeva?"

"Ribičeva sem, to je res! Ali kako prihajaš do tega, da me tičeš?"

"Pri nas se tikamo vsi, ki smo enih let."

"Ali si morda Zavinskakova? Se nikoli te nisem videla."

"Glej, saj me tičeš tudi ti."

"Enako z enakim. No, ali si, ali nisi?"

"Sem. Zavinskakova sem, in Jože mi je ime. Prišel sem z očetom."

"Potem pa nisva tujec, zakaj mnogo sem že čula o tebi. Saj je bil tvoj oče že večkrat tu in kadar je bil tu, je vedno govoril o tebi. In tako si moj znanec, čeprav te še nisem videla. Neznani znanec."

Rahlo ga je trepnila po rami in odšla proti gostilniškemu prostoru. Na pragu je obstala in se obrnila k Jožetu: "Saj se še vidiš danes!"

Jože je stal in ni govoril ničesar. A sree jo je prosilo, naj ostane in ne hodi od njega. Toda vrata so se zaprla in Lenke ni bilo več.

Na ulici, v hiši in na dvorišču je vse ožvele. Življenje je prihajalo s krikom in šumom. Začelo se je prelivali po nileah gori in dol. Sejmarji so odhajali v golmino. Zorožljali so noži in vilice, zvenketale so čaše in steklenice. Konji so kopali trda tla v hlevu. Stari Zavinskak je pozdehal k Jožetu. Vesel mu je bil obraz. Na sejnišču so se zgrinjali ljudje.

Lenka je odšla z Jožetovim srcem v Zavinkovec. Živela je v njegovem sladkem upanju, v njegovih vročih željah.

Oče je gledal sina, kako mu uhajajo pogledi preko visokih gora. Veselo si je mel roke. Ob prihodnjem semnju pa je moral Jože sam v Kranj.

"Pozdravi starega Ribiča, a še srčnejše mi pozdravi Lenko!" je naročal sinu pred odhodom.

In ko je izročal Lenki pozdrave, ji je gledal v oči in ji pravil, kako radi jo imajo doma vsi: oče, in mati, a najbolj on sam, Jože. Vzel bi jo s seboj, ko bi hotela iti.

"Lepo je tudi pri nas, zakaj tle rasto tamkaj in vse polno je lepih brezovih gozdov. Ni toliko visokih gora, a naše njive so ravne in plodovite. Travniki so zeleni in plitve poje v zraku. Glasno šume naše vode, doli pod Zavinkovec pa stoji mesto, staro in častljivo. Z zlatim solncem se vsako jutro okopljajo jabolko farne cerkve, tako visok je zvonik, da prvi ujamu jutranji solnčni pozdrav."

Vse te besede si je bil sestavil v mislih, ko je potoval v Kranj in preudržal, kako naj govori, ko bo Lenki izročal očetov pozdrav.

Lenka je stala pred njim. V prvem trenutku ni vedela, kaj naj odgovori. Lepe so se ji zdele njegove besede. Kakor bi jih čitala iz knjige. Odgovora niso našle v njenem srcu, ker je bilo hladno. Okrenila se je Lenka, da odide. Napravila je nekoliko korakov, potem pa se je zopet obrnila k Zavinskaku. Nekaj mu je vendar morala odgovoriti.

"Nikar mi ne pripoveduj povesti," pravi, "take povesti lahko pripovedujete komurkoli doma, a meni priznajte z njimi."

Potem je odšla na nasprotno stran. Ko je že izginila v hiši, je čul Jože, kako zaničljivo se glasi njegov smeh. Nikoli mu še ni bilo tako tesno pri srcu. Hotel je biti vljuđen in odkritosrčen, a deklica mu je vračalo vlnudnost in odkritosrčnost s porogljivim posmehom. On — Zavinskakov Jože — bi se bil najraje obrnil in pokazal Ribičevi hiši za vedno hrbet. Ali imel ni toliko odločnosti, da bi storil to brez četrtega dovoljenja. Njegov užaljen ponos ni imel toliko moči, da bi voljo izpremenil v dejanje.

Na semnju so ga obstopili kupci, ki so se seznanili z njim zadnjem, ko je prišel z očetom.

"Danes pa kar sam," so govorili vanj.

Poudarek teh besed je bil tak, da je bil čutil iz njih pohvalo. Jožetu so dele dobro. Čutil se je počestčenega. Kupčevanje, pogajanje, hrup in šum so vplivali nanj toliko, da ni utegnil dosti razmišljati o današnjem sestanku z Lenko. Vendar so mu zdaj izdaj nše misli tja do nje.

"Ko bi ona videla, kako umem svoj posel, bi ne bila odurna z menoj."

In zopet je zasumelo ob njem hupno semnjarsko življenje. Dvignilo se je kakor val, ki je potegnil mladega trgovca s seboj med glasno množico mešetarjev in ukpcev. Potopil je ta val misli na Lenko. Pred Jožeta je stopila skrb za kupčijo in dobiček.

Lenka je pomagala streči gostom. Ko je prišla iz škofje-loških sol, se je upirala očetovemu ukazu. Škoda se ji je zdelo belih rok. Ni bila vajena zatohlega zraka zakajene gostilniške sobe in to tem manj, ker je večkrat kanila kapljico dišeče tekočine v žepni robcu da je vonjalo okoli nje, kakor bi se izprahajala po hiši cvetoča vijolice. Poizvedoval je oče, odkod ima to vonjavajoče spremstvo. A rohnel je, ko je zvedel, da je zdaj to v navadi pri dekletih, ki so hodile v šolo, in tako je bilo tudi z belimi rokami. Če se umažejo, se dajo tudi umiti. A bolj je imeti umazane roke, ki služijo, nego čiste, ki strežejo lenobi. Zato je morala Lenka streči gostom, kadarkoli se jih je kaj več nabralo v očetovi gostilni. In to je bilo poselno ob semnjih dneh.

(Nadaljevanje.)

Iz mojih beležk

(Nadaljevanje.)

Kot govornik je nastopil stotnik Sergei Koumskoff, po rodu kozak, ki pa je govoril gladko angleščino in ki je poseben poudaril, da narodne manjšine nimajo vzroka, da bi se bale Rusije. Rusija je dala pravice in svobodo vsem svojim narodnim manjšinam. Na vedel je slučaj, ki je rekel, da je danes v Rusiji tipičen. Iz nekega pol nomadskega plemena, ki so ga Rusi dvignili na stopnjo kulture in civilizacije, je izšel ruski general, ki se je prvovrstno izkazal v bojih na ruski fronti in tudi padel za svojo domovino, v ruski armadi je najti visoke častnike in poveljnike vseh narodnosti, ki žive v Rusiji in vsi so se izkazali vrednim časti in velikega zaupanja ter odgovornosti, katere jim je bila poverjena.

Zanimiva so bila poročila delegatov, ki so se priglasi k besedi. Armenci so poročali, da so nabrali že \$20.000 za Rusijo in enaka vsota je bila ponovno objavljena. Ruske bratske organizacije so prispevale čez \$50.000; mlada Litvinčanka je poročala, da imajo težave pri nabiranju, ker jih je malo in pa ker njih vplivni ljudje večinoma nasprotujejo ideji pomoči Rusiji, toda vkljub temu so že nabrali \$15.000; urednik goskega lista Tribune je dejal, da so Grki nabrali med seboj v Ameriki že 4 milijone dolarjev za pomoč svojim rojakom v domovini, pet milijonov pa imajo namen nabrati sedaj, vendar pa delajo vzle temu tudi na tem, da se bo med Grki nabralo lepo vsoto za pomoč Rusiji; Jugoslovanski mornarji so imeli poročevalca, ki je konstatiral, da so ti prispevali že okrog \$14.000, katere vsota je bila poslana preko Anglije; delegat srbske sekcije IWO je poročal, da so skupili ambulanco, ki je stala \$5.000, poleg tega je isti delegat poročal, da je darovalo društvo "Četnik" \$400 od velike priredbe, ki se je vršila 26. aprila. Ta delegat je poudaril dejstvo, da je v New Yorku samo okrog 300 Srbov. Stvar sama na sebi ne bi pomenila kaj posebnega, ako se ne bi to obenem glasilo tako, kakor da je vse delo, ki se završi v New Yorku v prid te ali one pomožne in slične akcije med Jugoslovani zgolj zasluga Srbov. Izgleda, kakor da hočejo oni kontrolirati in voditi vse v svojem imenu. To ne bo rodilo zaželjene sloge, kakor je ni rodilo v Jugoslaviji. V New Yorku je mnogo Dalmatincev, Hrvatov Istranov, precej Slovencev itd. Vsi ti posejajo prireditve in prispevajo pri raznih kolektah, kar nje lepo ne bratsko ni od bratov Srbov, da sami sebe postavljajo povsod v ospredje, dolžnost ostalih pa je seveda ta, da gledajo, da ne samo delajo, ampak se tudi udeležujejo pri skupnih stvarih, potem bo vse bolj izenačeno.

Razumljivo je, da so bile dobro reprezentirane razne židovske skupine in organizacije, ki so že veliko nabrale in darovale za ruski vojni relief. Presenetljivo je bilo poročilo bolgarske delegata, ki je dejal, da so bolgarski izobraževalni klubi nabrali za Rusijo okrog 10 tisoč dolarjev dozdaj. Ženske pa so napletle 3000 kosov za ruske bojovnike. Karpatski Rusi so nabrali veliko vsoto in objavili nadaljnjih \$50.000; Belorusi so objavili sodelovanje in pomoč; Madžari so prinesli ček za \$210 ter objavili nadaljno pomoč. Nemci so bili zastopani po dveh beguncih iz Nemčije in Avstrije. Doktorja sta dejala, da imata za seboj 50.000 Nemcev v New Yorku, ki bodo začeli zbirati za ruski vojni relief — Avstriji so enako objavili vsestransko kooperacijo. Navzoči so bili tudi zastopniki raznih cerkva a nobene katoliške; dva mlada črna sta zastopala Harlem, ki je tudi ob-

ljubil pomoč; gospodinja iz Bronx je zastopala sosese krožke žensk, ki zbirajo neprenehoma manjše vsote po raznih mestnih okrožjih. Podporne organizacije raznih narodnosti so po svojih delegatih obljubile naravnost visoke vsote. In ker je bilo vsakomur prosto, da spregovori par besed, je še mene nekdo dregnil naj kaj povem v imenu Slovencev. Pa sem bila kar tiho, zakaj prvo, kar mi je prišlo na misel je bila tista ogromna vsota \$50. ki jo je došlo la SNPJ pred nedolgo za ruski vojni relief. Slovenci kot posamezniki seveda žrtvujemo po svojih močeh na vse kraje, ali naše organizacije so v tem smislu še na zadnjem mestu. Pomislite, kakšen vtis bi napravila, če bi bila poročala, da smo darovali celih 50 dolarjev iz blaginje milijonske organizacije! Še danes ne razumem, zakaj ni bilo med našimi glavnimi odborniki nikogar, ki bi bil še tisto ravno vsotico preprečil, ker bi veliko lepše izgledalo, da ne damo nič kot pa nekaj tako malenkostnega. Pa o naših lastnih grehah v tem oziru, kakor tudi o našem delovanju kaj več pozneje. Ne bilo bi prav izpustiti Čehoslovakov, ki so tudi darovali že lepe vsote in objavili nadaljnjih \$5.000 v najkrajšem času.

Pri skupni popoldanski seji so nastopili razni govorniki in predsedoval je škof anglikanske cerkve F. J. McConnell. Lord Marley je imel dolg in izčrpen govor o Rusiji kot zavaznici Anglije in Amerike. Rus-kemu ljudstvu je dal največje priznanje in posebno poudaril fakt, da Anglija zelo podpira svojo zaveznico Rusijo, dobro se zavedajoč, da je danes živih in zdravih najmanj 50.000 Angležev, ki bi bili danes mrtvi, da ni Rusija zaustavila Hitlerja. Angleško ljudstvo vzbuje vsem vojnim težnjam zbira neprenehoma ogromne vsote za pomoč Rusiji. V Angliji je dejal, ni nobenega strahu pred Rusijo, ljudje se počujejo danes o vse drugačni Rusiji, kot jim je bila slikana kdaj poprej. Isto noto je povzel tudi Jan Masaryk, zunanji minister Čehoslovaške v zaveznstvu. Kot vsi drugi govorniki je tudi on dejal, da pomagati Rusiji ne pomeni dajati vbozajine, pač pa je to samo malenkostno povračilo za neizmerne žrtve, ki jih doprinaša herojsko rusko ljudstvo. Govorniki so postavljali Jugoslavijo in njeno borbo na prvo mesto za Rusijo in njeno delegacijo je tonlo pozdravljala vsako omenbo junastih vst jugoslov. četnikov, ki so Rusiji in ostalim zavezni-kom veliko koristili s svojim vztrajnim in uspešnim vojsko-vanjem.

Ogromen aplavz je pozdravil nastop ruskega kapetana, ki je prišel iz ruske ladje, da pozdravi delegacijo in se ji zahvali v imenu Rusije in rdeče armade. Njegov govor v rusčini je bil sproti interpretiran v angleščini. Njegovo zagotovilo, da bo rdeča armada zlomila Hitlerja še to leto, se je zdelo povsem nekaj verjetnega, ker njegov nastop sam nam je pokazal s kakšno preudarnostjo, hladnostjo in determinacijo se Rusi bore za svojo sveto rusko zemljo in za osvobodjenje vseh zaslužnih ljudstev v Evropi. "Mi se ne borimo zgolj za zmago v tej vojni, mi moramo in hočemo uničiti Hitlerja in njegove satelite v Evropi," je dejal mladi kapetan.

Finška igralka Louise Rainer je napravila krasen govor in močan vtis na navzoče. V dramatičnem tonu je obsojala režim, ki mori, muči, razlašuje in usunjuje cela ljudstva, ali sila radi protisilo in ta protisila je danes velika, složna in za poraz Hitlerja odločena Rusija. "Pokažimo Hitlerju," je

rekla Rainerjeva, "da tisti, ki uči svoje prijatelje in prišaste koga naj sovražijo, uči obenem svoje sovražnike koga naj ljubijo." Te njene besede so izzvale gromovito odobravanje.

Američan, Albert Rhys Williams je podal dolg in zanimiv govor o svojem potovanju in bivanju v Rusiji. Rekel je, da je rusko ljudstvo vzljubil, ko je spoznal, kako postrvovavno in odločno zna biti, kadar se zavzame za dosego gotovega cilja. Tako ljudstvo, je dejal, ne more nikdar propasti, pa če mu pretijo še hujši sovražniki. V Rusiji, je rekel, je toliko pametne in smiselne življenjske filozofije, kot je človek ne najde pri nobenem drugem narodu. "Oni niso parazitsko nagnjeni, pač pa sanjajo neprenehoma o gradnji in izpopolnjevanju svojega ogromnega ekonomskega sistema, ki naj bi dvignil vse ruske mase na boljše stopnjo gospodarske. Pomoč Rusom, je poudaril tudi on je dolžnost, katere se mora resno zavedati vse svet, ki želi živeti življenje svobodnih ljudi.

Primorska Slovenka.

FORDEFENSE

BUY UNITED STATES SAVING BONDS AND STAMPS

V tem času narodne stike potrebuje naša domovina vašo pomoč. Kupujte redno United States Savings Bonds in Stamps.

United States Savings Bonds

United States Savings Bonds

United States Savings Bonds

United States Savings Bonds

United States Savings Bonds

United States Savings Bonds

United States Savings Bonds

United States Savings Bonds

United States Savings Bonds

United States Savings Bonds

United States Savings Bonds

United States Savings Bonds

United States Savings Bonds

United States Savings Bonds

United States Savings Bonds

United States Savings Bonds

NOVA IZDAJA

Dobri Atlas

je nujno potreben

... in ravno v

HAMMONDOVEM NOVELM

Svetovnem Atlasu

NAJDETE ZEMLJEVIDE, KI SO TAKO POTREBNI, DA MORETE SLEDITI DANAŠNJIM POROČILOM

Zbirka nanovo in lepo tiskanih zemljevidov v 7 barvah, kaže svet, kakoršen je danes in vam pomaga razumeti zgodovinsko važno delovanje diktatorskih in demokratskih vlad.

NEKAJ POSEBNIH VAZNOSTI

Sestav sveta—abecedni seznam dežel, provinc—navaja površino, prebivalstvo, glavna mesta in kraj na zemljevidu.

Seznam mest in trgov—navaja ime kraja, okraj, in državo, prebivalstvo in kraj na zemljevidu.

Zastave vodilnih držav—v polnih barvah, vsega skupaj 56; cela vrsta narodnih barv.

ILUSTRACIJE—45 skrbno izbranih resničnih fotografij iz vseh krajev sveta.

NOVO LJUDSKO ŠTETJE—Uradne številke glavnih mest in trgov v Združenih državah in kaže primerjavo s starim štetjem.

Svet pripada ljudem, katerih radovednost nima obzorja

Ta atlas, ki sam sebe popravlja, ima namen rešiti marsikatera nespolutna si vprašanja, ki nastanejo v raznih razgovorih. Strani so sliaditve svetovnega znanja in podajajo razsežnost zemlje, prvine sončnega sestava, pokrajine in globoko oceanov in lizer, dolgot najdaljših rek in prekopov, površino poglavitnih otokov in visokost svetovnih gora. Tu so odgovori na mnoga današnja vprašanja.

Naročite pri:

Slovenic Publishing Company
216 WEST 18th STREET
NEW YORK, N. Y.

SEDAJ

40 centov

PO POŠTI

V URADU — 35 CENTOV

48 VELIKIH STRANI

GLASUITE V "GLAS NARODA"

Molitveniki

v krasni vezavi importirane iz starega kraja...

Slovenski molitveniki:

KVIŠKU SRCE—št. 415

2 1/2 x 3 1/2 inčev — 224 strani

Cena 75 centov

RAJSKI GLASOVI — št. 408

2 1/2 x 4 1/2 inčev — 235 strani

vseval Sv. Krišev Pot

Cena \$1.50

RAJSKI GLASOVI—št. 415

2 1/2 x 4 1/2 inčev — 235 strani

vseval Sv. Krišev Pot

Cena \$1.50

NEBESA NAŠ DOM — št. 415

2 1/2 x 4 1/2 inčev — 384 inčev

Cena 75c

SKRBI ZA DUŠO (št. 408)

3 x 4 1/2 inčev—312 strani

Cena \$1.75

NEBESA NAŠ DOM—(št. 415)

2 1/2 x 4 1/2 inčev—384 strani

Cena 75c

(Ker se nam je posrečilo dobiti te molitvenike po zelo nizki ceni, jih tudi moremo prodajati po zori označeni ceni. Zaloga pa ni posebno velika, zato jih naročite čimprej, da vam bomo mogli s njimi postreči.

— — —

Angleški molitveniki:

(ZA MLADINO)

KEY OF HEAVEN

fino vezano

v umje vezano

CATHOLIC POCKET MANUAL

v fino umje vezano.....

Slovenic Publishing Company

216 WEST 18th STREET

NEW YORK, N. Y.